

Violența împotriva femeilor: o anchetă la nivelul UE

Întrebări și răspunsuri privind metodologia anchetei

Aceasta este o scurtă prezentare a modului în care a fost realizată ancheta Agenției pentru Drepturi Fundamentale a Uniunii Europene (FRA) referitoare la violența împotriva femeilor. Informații detaliate pot fi găsite în [Raportul tehnic](#).

1. Cine a răspuns la anchetă?

Au fost intervievate peste 42 000 de femei cu vârste cuprinse între 18 și 74 de ani de pe întregul teritoriu al UE, ceea ce corespunde unei medii de 1 500 de femei în fiecare țară (cu excepția Luxemburgului, în care numărul respondentelor a fost de 900).

Limita de vârstă inferioară a fost de 18 ani din cauza caracterului sensibil al anchetei și a restricțiilor din unele state membre cu privire la interviuarea femeilor mai tinere de 18 ani fără acordul părinților.

O prezentare detaliată a caracteristicilor socio-demografice este anexată raportului principal privind rezultatele.

2. De ce, când și cum a fost realizată ancheta?

Ancheta răspunde unei solicitări formulate de Parlamentul European în vederea obținerii de date despre violența împotriva femeilor, care a fost reiterată de Consiliul UE în cadrul Concluziilor privind eradicarea violenței împotriva femeilor în Uniunea Europeană.

FRA a conceput ancheta cu contribuția experților din mediul academic și a reprezentanților societății civile care activează în domeniul combaterii violenței împotriva femeilor. În baza unui contract încheiat cu FRA în urma unei licitații deschise, un consorțiu a efectuat testări ample ale anchetei în 2011 și a desfășurat activitățile necesare pe teren din martie până în septembrie 2012. Din consorțiu au făcut parte Ipsos MORI, Institutul European pentru Prevenirea și Controlul Criminalității, afiliat Organizației Națiunilor Unite și Institutul de Cercetare Interregional al Națiunilor Unite în domeniul Criminalității și Justiției. Ipsos MORI a identificat organizațiile din fiecare stat membru al UE care urmau să gestioneze interviurile la nivel local.

Împreună cu FRA, consorțiul a conceput un program de formare a operatorilor de interviu și a pregătit formatori la nivel național în februarie 2012. Formatorii naționali au selectat ca operatori de interviu persoane de sex feminin din fiecare țară. FRA și contractanții au participat la câteva sesiuni de instruire pentru a monitoriza conținutul programului de formare.

Chestionarul a fost tradus în limbile locale, care au fost folosite la interviuarea respondentelor. Ipsos MORI a compilat datele într-un singur set de date pentru analiza comparativă inițială la nivelul UE. FRA a realizat analiza finală.

3. Cum au fost selectate respondentele?

În fiecare stat membru, ancheta s-a bazat pe un eșantion de femei reprezentativ la nivel național. În țările în care au putut fi utilizate pentru eșantionare registrele de la evidența populației, eșantionul a fost extras din registre, iar operatoarele de interviu au putut contacta femeile selectate în mod direct. În țările în care nu au fost disponibile astfel de informații, cercetătorii au extras în primul rând un eșantion de gospodării, iar operatoarele au selectat o respondentă dintre femeile eligibile din fiecare gospodărie. Nu s-a permis ca persoanele selectate în mod aleatoriu pentru interviu să propună o altă persoană care să fie interviuată în locul lor.

4. Cum au fost asigurate intimitatea, anonimatul și confidențialitatea respondentelor?

Ancheta a fost realizată de operatoare de interviu profesionale, instruite să asigure confidențialitatea. Setul de date al anchetei nu conține nicio informație cu caracter personal care să permită identificarea respondentelor. Datele au fost analizate cu atenție, astfel încât rezultatele anchetei să nu permită recunoașterea niciunei persoane.

5. Cât a durat fiecare interviu?

Durata interviurilor a depins foarte mult de experiențele fiecărei respondente în parte. În cazul femeilor care s-au confruntat cu mai multe incidente de violență, interviul a depășit cele 50 de minute planificate. În schimb, interviul a fost mai scurt în cazul persoanelor care nu au fost supuse niciunei forme de violență.

6. Care au fost subiectele acoperite de chestionar?

Chestionarul standard folosit în toate statele membre a cuprins întrebări cu privire la violența fizică, sexuală și psihologică, la victimizarea din perioada copilăriei, la hărțuirea sexuală și la urmărirea în scopul hărțuirii (inclusiv prin mijloace noi, de exemplu prin internet). Femeile au fost rugate să furnizeze informații despre experiențele legate de violență pe care le-au avut, despre frecvența lor, precum și despre consecințele manifestate asupra vieții lor. Ancheta a colectat, de asemenea, informații cu privire la raportarea și neraportarea la poliție și cu privire la apelarea de către femei la alte servicii care oferă asistență victimelor.

7. În anchetă s-au cerut informații despre persoana care a comis abuzul?

Ancheta a cerut respondentelor informații cu privire la experiențele de violență în cuplu – cauzate de persoanele cu care femeile sunt sau au fost căsătorite, cu care conviețuiesc în cuplu sau cu care se află într-o relație. De asemenea, li s-au adresat întrebări despre experiențele de violență cauzată de alte persoane, cum ar fi străini, cunoștințe, colegi sau alte persoane de la locul de muncă sau alți membri ai familiei (în afară de partener).

8. Cum a măsurat ancheta violența fizică/sexuală/psihologică?

Respondentelor le-au fost adresate întrebări despre eventualele acte de violență specifice la care au fost supuse – precum lovituri cu piciorul, cu palma, cu pumnul etc. Cercetările anterioare arătasera că în acest fel există o mai mare probabilitate ca respondentele să-și amintească și să identifice incidentele de violență. Întrebările privind cazurile de violență nu au inclus termeni precum „viol” sau „abuz”, cărora respondentele le-ar fi putut da o interpretare diferită.

9. Cum a măsurat ancheta hărțuirea sexuală?

Respondentele au fost întrebate dacă s-au confruntat cu incidente specifice pe care să le fi catalogat drept nedorite și ofensatoare. Aici se includeau incidente precum adresarea unor comentarii sau glume cu tentă sexuală, atingeri sau sărutări nedorite sau primirea de mesaje electronice sau telefonice cu conținut sexual explicit.

10. Cum a măsurat ancheta urmărirea în scopul hărțuirii?

Respondentelor li s-a prezentat o listă de incidente, cu întrebarea dacă autorul lor a fost aceeași persoană. Printre altele, au fost incluse situații precum primirea repetată de materiale cu conținut ofensator (de exemplu, prin poștă sau prin internet), apeluri telefonice de amenințare sau tăcute, cazuri în care respondenta a fost urmărită în mod repetat sau cazuri de violare a proprietății.

11. În ce măsură sunt reprezentative rezultatele?

Respondentele au fost selectate pe baza unei eșantionări aleatorii. Rezultatele sunt reprezentative pentru experiențele și opiniile femeilor cu vârste cuprinse între 18 și 74 de ani care locuiesc în UE.

12. Ar putea fi influențate rezultatele de factori externi?

A fost selectată o singură femeie din fiecare gospodărie. Operatoarele de interviu nu au dezvăluit celorlalți membri ai familiei subiectul anchetei. Interviuurile s-au desfășurat într-un loc în care au fost prezente doar respondentă și operatoarea de interviu și în care nu puteau fi deranjate.

Participarea a fost voluntară. Interviuul putea fi întrerupt sau reprogramat pentru asigurarea confidențialității lui. Respondenta avea în orice moment posibilitatea să spună dacă se simte confortabil să continue sau nu interviul.

De asemenea, orice experiență pe care respondentele nu au dorit să o dezvăluie în cadrul interviului a putut fi menționată într-un formular completat independent. Ancheta a folosit numai operatori de interviu de sex feminin.

13. Cum ați asigurat comparabilitatea rezultatelor?

Pentru a asigura comparabilitatea, FRA a realizat un studiu-pilot în perioada 2010-2011 în șase state membre – Finlanda, Germania, Ungaria, Italia, Polonia și Spania. Studiul-pilot s-a bazat pe un proiect de chestionar. S-a folosit o combinație de metode pentru a analiza modulurile diferite în care elementele studiului ar putea fi înțelese de respondente din țări diferite. Rezultatele au contribuit la dezvoltarea ulterioară a chestionarului, care a fost finalizat și apoi tradus în vederea utilizării în toate statele membre.

Și alte anchete au constatat diferențe între țări, dar și în cadrul aceleiași țări, în ceea ce privește rata violenței împotriva femeilor – de exemplu, ancheta OMS privind sănătatea femeilor și violența domestică și ancheta realizată de Statele Unite privind violența în cuplu și violența sexuală.